DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 10 marca 1955 r. Nr 3 Poz. 17—32

TREŚĆ:

17.

ZARZĄDZENIE Nr 6
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 stycznia 1955 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych, dotyczących kamiennych cokołów, obramień okiennych oraz półek nadgrzejnikowych.

(L. dz. D.VII/6/5903/54)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy resortowe:

1) RN-55/MBMO-3914 „Elementy kamienne cokołów wbudowanych".
2) RN-55/MBMO-3915 „Elementy kamienne cokołów okładzinowych".
3) RN-55/MBMO-3918 „Elementy kamienne obramień okiennych".
4) RN-55/MBMO-3917 „Budownictwo mieszkaniowe. Kamienne półki nadgrzejnikowe".

§ 2. Od dnia 1 lipca 1955 r. — w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno projektować i wykonywać elementów kamiennych do cokołów i obramień okiennych oraz kamiennych półek nadgrzejnikowych nie odpowiadających normom wymienionym w § 1. Nie dotyczy to budynków monumentalnych.

§ 3: Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1955 r.

Minister wz. **J. Żakowski**

18.

ZARZĄDZENIE Nr 11
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 25 stycznia 1955 r.

w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu budowlanego.

(L. dz. DXIII/3/267/55)

§ 1. Poleca się stosowanie w bazach sprzętu budowlanego regulaminu premiowania i instrukcji, stanowiących załączniki do zarządzenia.

§ 2. Premie dla pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu budowlanego nie oparte na postanowieniach regulaminu i instrukcji wymienionych w § 1), traktowane będą jako wypłaty pozbawione legalnych podstaw.

§ 3. 1. Zarzadzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.

2. Równocześnie traci moc zarządzenie Nr 206 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 września 1954 r. w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w bazach sprzętu budowlanego (Dz. Urz. MBM i O Nr 17, poz. 121).

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 11 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 25 stycznia 1955 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu budowlanego w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 1. Regulamin ustala zasady miesięcznego premiowania pracowników umysłowych, uprawnionych do premiowania na podstawie załącznika Nr 22 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., zatrudnionych w bazach sprzętu budowlanego oraz w warsztatach remontowych (stacjach obsługi baz sprzętu).

§ 2. 1. Podstawą premiowania pracowników umysłowych baz sprzętu budowlanego jest utrzymywanie sprzętu w stanie technicznej gotowości do pracy.

2. Miernikiem pracy bazy sprzętu jest wykonanie lub zmniejszenie współczynnika remontu maszyn budowlanych, będących w grupie eksploatacyjnej parku sprzętu bazy, remontowanych siłami własnymi.

§ 3. 1. Wykonanie lub zmniejszenie współczynnika remontów maszyn w danym miesiącu — wyraża się stosunkiem procentowym wykonanego współczynnika remontów maszyn do zaplanowanego współczynnika remontu maszyn.

2. Pod określeniem „współczynnik remontu maszyn" rozumie się stosunek liczby maszyno-dni w przestojach remontowych do liczby maszyno-dni w eksploatacji własnej i obcej, wyrażony w procentach.

Współczynnik remontów oblicza się na podstawie danych sprawozdania B-4, objętego instrukcją GUS Nr 39.

3. Dyrektywne współczynniki remontów planowane są kwartalnie przez centralne zarządy na podstawie wniosków zjednoczeń i zatwierdzane przez Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.
4. Centralne zarządy rozdzielają na podstawie wniosków zjednoczeń zatwierdzone na dany kwartał współczynniki remontów na poszczególne miesiące w ten sposób, aby średnia ważona zatwierdzonych dla podległych jednostek (baz sprzętu) współczynników nie była wyższa od współczynnika zatwierdzonego na dany kwartał dla centralnego zarządu.

§ 4. 1. Premię za wykonanie zaplanowanego współczynnika remontu ustala się w następującej wysokości:

% wykonania	% premii
100 %	45
na każdy 1% zmniejszenia	1,5
za 90% i mniej	60

2. W przypadku przekroczenia przez bazę sprzętu zaplanowanego współczynnika remontów na dany miesiąc premia nie przysługuje.

§ 5. Przysługująca zgodnie z § 4 premia powinna być obniżona:

1. W przypadku nieprzekazania w terminie maszyny do remontu który zaplanowany jest do wykonania w warsztacie obcym, poza bazą, bez uzasadnionej przyczyny, premia ulega zmniejszeniu o 0,5% za każdą jednostkę sprzętową z zastosowaniem wskaźnika ważności maszyny wg załączonej instrukcji (0,5% x wskaźnik ważności maszyny).
2. W przypadku względnego przekroczenia planu funduszu płac robotników premia ulega obniżeniu o 2% za każdy 1% przekroczenia.
Kontroli wykonania planu funduszu płac dokonuje się zgodnie z obowiązującą instrukcją banku.

Do czasu wprowadzenia kwartalno-miesięcznych planów produkcyjnych baz podstawą do korygowania planu funduszu płac bazy jest pisemne oświadczenie księgowego, stwierdzające stopień wykonania planu przerobu finansowego (usług dla produkcji podstawowej) oparte na danych księgowych.

§ 6. Premię miesięczną oblicza się od wynagrodzenia podstawowego wraz z dodatkiem funkcyjnym, z uwzględnieniem współczynników premiowych, przewidzianych dla poszczególnych stanowisk w Układzie Zbiorowym Pracy w Budownictwie.

§ 7. Pracownicy tracą całkowicie lub częściowo prawo do przypadającej im premii z tytułu postanowień regulaminu jeżeli zostanie stwierdzone, że na skutek ich niedbalstwa w wykonaniu ciążących na nich obowiązków, narazili na szkody interesy zakładu pracy lub dopuścili się wykroczenia szczególnie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. O zmniejszeniu premii i wysokości zmniejszenia decyduje: w stosunku do poszczególnych pracowników bazy — kierownik bazy, w stosunku zaś do zespołu pracowników i kierownictwa bazy — dyrektor zjednoczenia.

§ 8. 1. Premię dla pracowników bazy sprzętu z uwzględnieniem postanowień § 5 zatwierdza dyrektor zjednoczenia — na wniosek kierownika bazy.

2. Premię wypłaca się z jednomiesięcznym opóźnieniem np. premia za miesiąc luty powinna być obliczona na podstawie wyników produkcyjnych osiągniętych w miesiącu lutym, a zatwierdzona i wypłacona w ciągu miesiąca marca.
3. Premię przekraczająca 60% przy współczynniku premiowym 1,0 zatwierdza Minister, przy czym premia w tej wysokości zatwierdzona będzie wyjątkowo, w przypadkach gospodarczo uzasadnionych.

§ 9. Premia pracowników umysłowych, zatrudnionych w bazach sprzętu budowlanego nie oparte na postanowieniach regulaminu, będą traktowane jako wypłaty pozbawione legalnych podstaw.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 11 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 stycznia 1955 r.

INSTRUKCJA

w sprawie sposobu obliczenia wskaźnika premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Bazach Sprzętu Budowlanego resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

1. Obowiązującymi danymi, stwierdzającymi wykonanie współczynnika remontów na m-c bieżący są:
   a) współczynnik remontów maszyn budowlanych, obliczony wg danych umieszczonych w miesięcznym sprawozdaniu B-4,
   b) dla obliczenia wykonania współczynnika remontów, w sposób porównywalny z planem, należy ze sprawozdania B-4 wyłączyć te wszystkie dane, które dotyczą maszyn będących w remontach obcych.
2. Współczynnik remontów sprzętu planuje się i oblicza tylko dla maszyn ujętych poniższym zestawieniem.
3. Dla obliczenia współczynnika remontów całej Bazy, jako średnio ważonej poszczególnych współczynników remontów, wprowadza się średnie wskaźniki ważności w stosunku do 1 sztuki maszyny podane niżej:

1.	koparki łyżkowe	—	40
2.	„ chwytakowe	—	40
3.	„ wielonacz.	—	35
4.	spycharki	—	40
5.	zgarniarki	—	20
6.	kruszarki	—	15
7.	betoniarki	—	10
8.	pompy mech. do wody	—	3
9.	pompy do betonu	—	20
10.	pompy do zapraw (tynk)	—	10
11.	mieszarki do zapraw	—	5
12.	giętarki mech.	—	5
13.	nożyce mech.	—	5
14.	sprężarki	—	20
15.	wyciągi bud.	—	5
16.	żurawie wieżowe		30
17.	dźwigi samojezdne (gąsienicowe i samochodowe)	—	25
18.	żurawie masztowe	—	15
19.	dźwigi kolejowe	—	90
20.	przenośniki taśmowe	—	8
21.	lokomotywki spalinowe	—	20
22.	„ parowe	—	25
23.	wywrotki wąskotorowe	—	1
24.	spawarki elektr.	—	15
25.	ładowarki	—	15
26.	walce drogowe	—	15
27.	cykliniarki	—	2
28.	szlifierki do lastrico	—	2
29.	„ do parkietu	—	2
30.	aparaty do malowania	—	2

Dla sprzętu niewymienionego w wyżej podanym wykazie — stosownie do potrzeby — średnie współczynniki ważności ustalać będzie Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego.

4. W celu obliczenia stopnia wykonania lub zmniejszenia współczynnika remontowego, stanowiącego podstawę do ustalenia wysokości premii, należy średnio ważony współczynnik remontów osiągniętych w danym miesiącu, porównać z zaplanowanym średnim współczynnikiem dla tego samego asortymentu.

Przykład: Obliczenie średnio ważonego współczynnika remontów planowanego ze współczynników poszczególnych asortymentów sprzętu.

W poniższym przykładzie — dla uproszczenia — zastosowano jedynie 5 pozycji sprzętowych:

L. p.	Wyszczególnienie	Sztuk	Wsk. waż.	Iloczyn ilości szt. przez wsp. waż.	Współcz. remont. w %	Iloczun rubryki 5×6	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Koparki łyżkowo	10	40	400	10	4000	
2	Spycharki	4	40	160	10	1000	
3	Pompy do bet.	1	20	20	5	700	
4	Betoniarki	50	10	500	7	3500	
5	Spawarki elektr.	10	15	150	10	1500	
		75	x	1.230	x	10700	

Średnio ważony współczynnik remontów dla wyżej podanego asortymentu otrzymuje się przez podzielenie sumy z kolumny 7 przez sumę z kolumny 5, co w danym przypadku daje:

$$\frac{10.700}{1.230} = 8,69$$

Jeżeli zatem przyjmujemy, że analogicznie wyliczony wskaźnik średnio ważony osiągnięty wynosi 8,34 — wtedy stosunek precentowy wykonania współczynnika remontów do planowanego (§ 3 pkt. I. regulaminu) będzie wynosił:

$$\frac{8,34 \times 100}{8,69} = 95,9\%$$

19.

ZARZĄDZENIE Nr 13
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 29 stycznia 1955 r.

w sprawie ustanowienia normy resortowej, dotyczącej wycieraczek wejściowych, stalowych

(D.VII/6/245/55)

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15 poz. 61) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się następującą normę resortową: RN - 55/MBMO - 6511 — „Wycieraczki wejściowe stalowe".

§ 2. Od dnia wejścia w życie zarządzenia w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie wolno projektować i wykonywać wycieraczek wejściowych stalowych, nie odpowiadających normie wymienionej w § 1.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1955 r.

Minister w z. **J. Żakowski**

20.

ZARZĄDZENIE Nr 14
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 29 stycznia 1955 r.

w sprawie utworzenia na 1955 rok przy Ministerstwie Budownictwa Miast i Osiedli Gospodarstwa Pomocniczego Typu „F"

(L. dz. GM/3/546/55 r.)

Stosownie do § 15 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Mon. Pol. Nr A-60, poz. 914) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyodrębnia się przy jednostce budżetowej „Zarząd Centralny Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli" (część 6, dział 10, rozdz. 1 preliminarza budżetowego) gospodarstwo pomocnicze typu F pod nazwą Administracja Nieruchomości w Warszawie, zwane dalej Administracją Nieruchomości.

§ 2. Zadaniem Administracji Nieruchomości jest prowadzenie administracji następujących nieruchomości, użytkowanych w całości lub w części przez jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, położonych w Warszawie przy ulicach:

1. Chocimska 8/10
2. Chocimska 33
3. Chocimska 35
4. Górnośląska 45
5. Senatorska 35

§ 3. 1. Do zakresu działania Administracji Nieruchomości należy w szczególności:

1) prowadzenie administracji nieruchomości wymienionych wyżej,
2) konserwacja budynków, znajdujących się na tych nieruchomościach i utrzymanie ich w stanie zdatnym do użytku,
3) planowanie i zlecanie ich remontów kapitalnych,
4) ustalanie potrzeb w zakresie remontów kapitalnych,
5) zaopatrzenie budynków w opał, światło i gaz,
6) nadzór nad pracownikami fizycznymi przydzielonymi do obsługi nieruchomości i budynków.

2. Poszczególne czynności z powyższego zakresu mogą być wykonywane przez Administrację Nieruchomości przez własnych pracowników bądź w drodze zleceń.

§ 4. Administracja Nieruchomości wykonuje obowiązki wymienione w § 3 odpłatnie, obciążając zainteresowanych użytkowników kosztem wykonanych prac, o ile nie mieszczą się one w pobieranym przez Administrację Nieruchomości czynszu. Tryb rozliczeń z użytkownikami ustali Departament Administracyjno-Gospodarczy w porozumieniu z departamentem Finansów.

§ 5. Gospodarkę finansową prowadzi Administracja Nieruchomości na zasadach uproszczonych zgodnie z przepisami §§ 16-27 powołanego we wstępie zarządzenia Ministra Finansów.

§ 6. Na czele Administracji Nieruchomości stoi Kierownik podległy Dyrektorowi Departamentu Administracyjno-Gospodarczego.

§ 7. Struktura wewnętrzna Administracji Nieruchomości zostanie ustalona odrębnie.

§ 8. Kierownika Administracji Nieruchomości wyznacza Dyrektor Departamentu Administracyjno-Gospodarczego.

§ 9. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

21.

ZARZĄDZENIE Nr 15
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 lutego 1955 r.

w sprawie pogłębienia współpracy resortowych jednostek organizacyjnych ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT).

(L. dz. GM/2/9 - 11/3363/54)

W wykonaniu uchwały Nr 394 Prezydium Rządu z dnia 30 maja 1953 r. w sprawie pogłębienia współpracy organów administracji gospodarczej ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej (Mon. Pol. Nr A-56 poz. 711) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia Nr 287 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 10 października 1953 r. w sprawie pogłębienia współpracy resortowych jednostek organizacyjnych z Polskim Związkiem Inżynierów i Techników (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 18 poz. 174), dotyczące współpracy z Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa, sto-

warzyszeniem naukowo-technicznym zrzeszonym w Naczelnej Organizacji Technicznej, rozciąga się na współpracę ze stowarzyszeniem Naukowo-Technicznym Inżynierów i Techników Sanitarnych, Ogrzewnictwa Gazownictwa i Terenów Zielonych oraz z innymi stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, zrzeszonymi w Naczelnej Organizacji Technicznej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1955 r.

Minister w z. **J. Żakowski**

22.

ZARZĄDZENIE Nr 16

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 lutego 1955 r.

w sprawie koordynacji budownictwa uprzemysłowionego w resorcie.

(L. dz.: D.VII/1/1053/54)

W celu usprawnienia koordynacji zadań jednostek organizacyjnych resortu w zakresie uprzemysłowionego budownictwa zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się „Wytyczne w sprawie koordynacji budownictwa uprzemysłowionego w resorcie", stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Wytyczne obowiązują koordynatorów wyznaczonych na określonych budowach.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1955 r.

Minister w z. **J. Żakowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 16
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 1 lutego 1955 r.

Wytyczne w sprawie koordynacji budownictwa uprzemysłowionego w resorcie.

1. Koordynacja centralna:
   Koordynację centralną prowadzi Zespół Roboczy do spraw uprzemysłowienia budownictwa, powołany zarządzeniem Nr 262 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 grudnia 1954 r.
   Polegać powinna ona na:
   a) przygotowaniu programu uprzemysłowionego budownictwa razem z lokalizacją obiektów, które mają być wykonywane przemysłowymi metodami;
   b) zbilansowaniu środków produkcyjnych oraz przygotowaniu wniosków w sprawie rozdziału sprzętu;
   c) opracowaniu projektów zarządzeń Ministra, ustalających zakres obowiązków i zadań poszczególnych centralnych zarządów;
   d) bieżącym instruktażu w zakresie techniki budownictwa uprzemysłowionego.
2. Koordynacja terenowa:

1) Koordynację terenową prowadzi dyrektor centralnego zarządu budownictwa miejskiego albo naczelny inżynier.
   Do obowiązków koordynatora terenowego należy:
   a) przygotowanie planu uprzemysłowionego budownictwa w nawiązaniu do podstawowych zadań planów produkcyjnych w uzgodnieniu z inwestorem, projektantem i podwykonawcami;
   b) bieżąca kontrola wykonania postanowień w sprawie realizacji zadań produkcyjnych metodami uprzemysłowionymi;
   c) zapewnienie środków produkcyjnych dla uprzemysłowionego budownictwa.
2) Do uprawnień koordynatora — w ramach stosowanych zarządzeń Ministra — należy:
   a) organizowanie okresowych i bieżących narad roboczych z udziałem wszystkich zainteresowanych;
   b) ustalenie bieżących zadań zainteresowanych jednostek resortu;
   c) kontrola realizacji wycinkowych i kompleksowych, zadań ustalonych przez Ministra;
   d) składanie Ministrowi meldunków o przebiegu realizacji zadań oraz wniosków usprawniających;
   e) składanie Ministrowi wniosków w sprawie nagród —

23.

ZARZĄDZENIE Nr 17

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 stycznia 1955 r.

w sprawie ewidencjonowania przekazywanych nieodpłatnie środków trwałych oraz obiegu protokółów zdawczo-odbiorczych (P.T.)

(L. dz. D.VI/449/55)

Na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie budownictwa (Dz. U. Nr 58 poz. 529) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się ewidencjonowanie środków trwałych, przekazywanych — przyjmowanych nieodpłatnie na podstawie protokółów zdawczo-odbiorczych, na kontach szczegółowych według źródła pochodzenia oraz według adresów odbiorców środków trwałych — w ramach konta głównego 031 „Fundusz statutowy".

§ 2. Wzajemne uzgodnienie kont szczegółowych podanych w § 1, przeprowadza się według tych samych zasad, jakie obowiązują przy uzgadnianiu rozrachunków pieniężnych z kontrahentami.

§ 3. Protokóły zdawczo-odbiorcze (P.T.) są dowodami księgowymi, w związku z czym wypełnia się je czytelnie, bez skreśleń lub przeróbek tekstu, wycierań itp. zaopatruje się w czytelne podpisy osób upoważnionych do przekazania i odbioru oraz podpisy głównych księgowych obu stron. W razie konieczności przekreśleń lub poprawek należy je przed podpisaniem omówić.

§ 4. Zakończenie procedury zdawczo-odbiorczej środka trwałego nie może przekraczać terminu 14 dni od daty aktu przekazania odbioru.

§ 5. Kontrolę wykonania zarządzenia przeprowadza się przy przyjmowaniu bilansów przedsiębiorstw oraz bilansów zbiorczych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

24.

ZARZĄDZENIE Nr 18

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 2 lutego 1955 r.

w sprawie projektowania osobowych elektrycznych wyciągów w budynkach mieszkalnych.

(L. dz. CZ/TB/9522/54)

W związku z § 2 zarządzenia Nr 170 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 54 r. w sprawie usprawnienia eksploatacji dźwigów osobowych w budynkach mieszkalnych w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W projektach budynków mieszkalnych o wysokości od chodnika do podłogi najwyższej kondygnacji mieszkalnej, wynoszącej 17 metrów lub więcej, należy przewidywać urządzenia elektrycznych wyciągów osobowych po jednym na każdą klatkę schodową.

2. W wyjątkowo uzasadnionym przypadku dopuszczalne jest za zgodą Centralnego Inwestora, projektowanie wyciągów osobowych w budynkach o wysokości od chodnika do podłogi najwyższej kondygnacji mieszkalnej mniejszej niż 17 metrów, jeżeli jest zapewniona możliwość zainstalowania wyciągu osobowego w ramach przydziałów dysponowanych przez inwestora.

§ 2. Przy opracowywaniu dokumentacji architektonicznej dotyczącej urządzeń określonych w § 1 należy stosować się do „Instrukcji projektowania urządzeń dźwigowych w dokumentacji architektonicznej", wprowadzonej zarządzeniem Nr 232 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 grudnia 1952 r. (Dz. Urz. MBMiO Nr 1 z 1953 r. poz. 3) z następującymi zmianami.

1) W celu umożliwienia jak najszerszego zaopatrzenia wysokich budynków mieszkalnych w elektryczne wyciągi osobowe ogranicza się aż do odwołania — projektowanie znormalizowanych urządzeń osobowych elektrycz-

nych wyciągów do jednego typu odpowiadającego następującym warunkom:
a) obciążenie użytkowe 300 kg (4osoby)
b) kabina o wymiarach: szerokość SK = 100 cm
głębokość GK = 130 cm
c) szyb w świetle muru o wymiarach:
szerokość Ss = 135 cm, głębokość Gs = 170 cm
2) W celu dostosowania się do obecnie produkowanych zamków do drzwi szybowych powiększa się wymiar szerokości opaski drzwi szybowych (tablica VI „Instrukcji" szczegół B) z 70 mm do 110 mm, w związku z czym szerokość w świetle muru otworu na drzwi szybowe, zwiększa się z 50 cm na 58 cm pod warunkiem, że oś tego otworu powinna pokrywać się z osią szybu.

§ 3. Zabrania się projektowania w budynkach mieszkalnych osobowych elektrycznych wyciągów z urządzeniem sterującym, umożliwiającym przywołanie kabiny na dowolne piętro za pomocą przycisków umieszczonych w kasetach sterniczych poza kabiną wyciągu. Przywołanie kabiny może odbywać się jedynie przy użyciu klucza, służącego równocześnie do otwierania drzwi do szybu.

§ 4. Poleca się Biuru Studiów i Projektów wzorcowych Budownictwa Miejskiego przyspieszenie opracowania normy resortowej RZ-54/MBMO-3726 „Drzwi do szybów osobowych elektrycznych wyciągów" i przedstawienia jej do ustanowienia w terminie do 15 stycznia 1955 r., oraz normy resortowej „Osobowe elektryczne wyciągi" — Zasady projektowania i wykonywania" i przedstawienia jej do ustanowienia w terminie do 1 marca 1955 r.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r. i stosuje się do dokumentacji, która przed tym terminem nie została zatwierdzona w formie projektu wstępnego.

Minister **R. Piotrowski**

25

ZARZĄDZENIE Nr 21

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 lutego 1955 r.

w sprawie produkcji artykułów powszechnego użytku z odpadów (produkcji ubocznej)

(L. dz. D.IX/200/37/55)

W wykonaniu uchwały Nr 352 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uruchomienia oddziałów produkcji artykułów powszechnego użytku z odpadów w kluczowych przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr A-59 poz. 791) oraz w celu lepszego zaspokojenia potrzeb ludności w zakresie seryjnie i tanio produkowanych artykułów powszechnego użytku, których brak jest na rynku jak też w celu lepszego i pełniejszego wykorzystania kwalifikowanych kadr, wyposażenia technicznego i zasobów materiałowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa produkcyjne, podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli podejmą produkcję artykułów powszechnego użytku, dalej zwaną „produkcją uboczną" z odpadów powstałych w danym przedsiębiorstwie.

2. Wykaz przedsiębiorstw, w których ma być zorganizowana produkcja uboczna, zatwierdza Minister Budownictwa Miast i Osiedli na wniosek dyrektora właściwego centralnego zarządu w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 2. 1. Przygotowanie, uruchomienie i prowadzenie produkcji ubocznej artykułów codziennego użytku w przedsiębiorstwach, podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, powinno odbywać się wg zasad i w trybie szczegółowo podanym w „Instrukcji w sprawie przygotowania, uruchomienia i prowadzenia produkcji ubocznej" dalej zwanej „instrukcją", stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Uruchomienie odrębnego oddziału produkcji ubocznej może nastąpić za zgodą Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 3. Uruchomienie produkcji ubocznej nie może w żadnym przypadku wpłynąć ujemnie na wykonanie produkcji podstawowej lub pomocniczej, na pogorszenie wskaźników techniczno - ekonomicznych i norm zużycia surowców i materiałów.

§ 4. W ramach produkcji ubocznej przedsiębiorstwa nie mogą wytwarzać artykułów, których cena zbytu nie pokrywa kosztów własnych tych artykułów. Przepis ten nie dotyczy okresu rozruchu, przy nowowprowadzonej produkcji. Okres rozruchu nie może trwać dłużej niż 3 miesiące. W wyjątkowych przypadkach okres ten może być przedłużony przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, na wniosek centralnego zarządu.

§ 5. Ceny na odpady powinny być ustalane na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 października 1954 r. w sprawie ustalania cen na żelastwo użytkowe (Mon. Pol. Nr 104/54 poz. 1342) oraz z dnia 9 listopada 1954 r. w sprawie ustalania cen na odpady drzewne w obrocie między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 111/54 poz. 1554).

§ 6. Zasady ustalania cen detalicznych oraz tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen detalicznych artykułów powszechnego użytku wykonywanych w ramach produkcji ubocznej określone są w zarządzeniu Prezesa Państwowej Komisji Cen z dnia 9 lipca 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen detalicznych oraz trybu postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen detalicznych artykułów powszechnego użytku w ramach produkcji ubocznej (Mon. Pol. Nr A-67 poz. 853).

§ 7. Finansowanie potrzeb eksploatacyjnych produkcji ubocznej dokonywane będzie z krótkoterminowych kredytów bankowych.

§ 8. 1. Obroty osiągnięte ze sprzedaży artykułów powszechnego użytku wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej podlegają opodatkowaniu podatkiem obrotowym, przy zastosowaniu stawek podatku, określonych w tabeli stawek, stanowiącej załącznik 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 lutego 1954 r. w sprawie podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych dla niektórych jednostek gospodarczych państwowego przemysłu drobnego Nr P. D. 14551/2/53).

2. Obrót osiągnięty ze sprzedaży artykułów, o których mowa w ust. 1, a wytworzonych w okresie 3-ch miesięcy po upływie miesiąca, w którym rozpoczęto produkcję danego artykułu wolny jest od podatku obrotowego.

3. W przypadku konieczności zmiany wysokości opodatkowania określonej w ust. 1 centralne zarządy wystąpić powinny do Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z odpowiednio umotywowanymi wnioskami w celu uzyskania zgody Ministra Finansów na tę zmianę.

§ 9. 1. W przedsiębiorstwach prowadzących lub uruchamiających produkcję uboczną tworzy się fundusz dla popierania produkcji ubocznej zwany w dalszym ciągu zarządzenia „funduszem".

2. Fundusz tworzy się z zysku osiągniętego ze sprzedaży produkcji ubocznej pod warunkiem, że przedsiębiorstwo wykonuje plan produkcji podstawowej. Zaliczkowe odpisy na fundusz dokonywane będą co kwartał w wysokości 50% osiągniętego zysku.

3. Funduszem dysponuje dyrektor (kierownik przedsiębiorstwa).

§ 10. 1. Fundusz dla popierania produkcji ubocznej może być tworzony, jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi produkcję uboczną w wyodrębnionym oddziale produkcyjnym .

2. Przedsiębiorstwa podejmujące produkcję uboczną, które nie spełniają wymagań przewidzianych w ust. 1, nie mogą utworzyć funduszu popierania produkcji ubocznej.

§ 11. 1. Tworzony w przedsiębiorstwach fundusz przeznacza się na:

1) 30% na premiowanie robotników, personelu inżynieryjno-technicznego, pracowników planowania, zaopatrzenia i finansowo-księgowych którzy odznaczyli się szczególną inicjatywą w rozwoju produkcji ubocznej, rozszerzeniu asortymentu i poprawy jakości oraz w obniżeniu kosztów własnych produkcji ubocznej artykułów powszechnego użytku,
2) 20% na polepszenie warunków bytowych pracowników (remonty mieszkań, budowa domów mieszkalnych itp.),
3) 50% na inwestycje pozalimitowe, mające na celu zwiększenie zdolności produkcyjnej oddziałów produkcji ubocznej lub poprawę jakości produkowanych wyrobów.

2. Fundusz może być przeznaczony wyłącznie na potrzeby przedsiębiorstwa w którym powstał.

§ 12. Sposób księgowego ujęcia produkcji ubocznej określa okólnik Ministra Finansów z dnia 18 września 1954 r w sprawie księgowego ujęcia produkcji ubocznej (Dz. Urz Min. Finansów Nr 10/54 poz. 31).

§ 13. 1. Produkcja uboczna podejmowana w roku 1955 powinna być ujmowana odrębnie w planach operatywnych przedsiębiorstw. Wielkość produkcji, liczbę zatrudnienia i fundusz płac zatwierdzają centralne zarządy.

2. Produkcja uboczna prowadzona w 1955 r. nie zwiększa zadań planowych przedsiębiorstw centralnych zarządów i Ministerstwa, wynikających z Narodowego Planu Gospodarczego.

3. Produkcja uboczna podejmowana w 1955 r. powinna być traktowana w sprawozdawczości jako produkcja ponadplanowa.

§ 14. 1. Obliczanie wartości produkcji ubocznej powinno odbywać się zgodnie z obowiązującymi przepisami, zawartymi w instrukcjach dotyczących planowania i sprawozdawczości.

2. Przy obliczaniu wysokości premii pracowników umysłowych objętych regulaminem premiowania można do osiągniętej produkcji podstawowej będącej podstawą premiowania doliczyć pozaplanową (w 1955 r.) lub planową (w latach następnych) produkcję uboczną, pod warunkiem wykonania planu produkcji podstawowej co najmniej w 100%.

§ 15. Czyni się odpowiedzialnymi:

1. dyrektorów przedsiębiorstw prowadzących produkcję uboczną za wykonanie zarządzenia;
2. dyrektorów centralnych zarządów za przeprowadzenie kontroli właściwego stosowania przepisów zarządzenia przy wykonywaniu produkcji ubocznej.

§ 16. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1955 r

Minister **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 21
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 3 lutego 1955 r.

INSTRUKCJA

w sprawie przygotowania, uruchomienia i prowadzenia produkcji ubocznej.

I — Przygotowanie do uruchomienia produkcji ubocznej. Zorganizowanie produkcji ubocznej artykułów powszechnego użytku w zakładach lub przedsiębiorstwach powinno poprzedzać odbycie narady z udziałem załogi zakładu lub przedsiębiorstwa i miejscowego aktywu społeczno-politycznego. Na naradzie tej między innymi należy omówić cel uruchomienia produkcji ubocznej (wykonanie Uchwał II Zjazdu PZPR) oraz rozpatrzyć szczegółowo możliwości uruchomienia tej produkcji, asortymentów jakie mogą być wykonywane, jak też sposobu zorganizowania tej produkcji zgodnie z przepisami zarządzenia i instrukcji. Protokół z narady powinien być dołączony do wniosku Dyrektora Centralnego Zarządu o umieszczenie zakładu w wykazie, o którym mowa w § 1 ust. 2 zarządzenia. Pożądanie jest, aby decyzja o uruchomieniu produkcji była podjęta na wymienionej naradzie w formie rezolucji lub zobowiązania załogi.

II — Warunki uruchomienia produkcji ubocznej: Oprócz warunków wymienionych w zarządzeniu, należy stosować następujące szczegółowe zasady dotyczące uruchomienia i prowadzenia produkcji ubocznej:

§ 1. **Surowce i odpady do produkcji**

1. Do produkcji ubocznej nie mogą być użyte odpady, które są przeznaczone lub mogą być wykorzystane dla wykonania planów produkcji podstawowej i pomocniczej, lub też które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają centralnemu zagospodarowaniu lub na podstawie specjalnego zarządzenia mają być zagospodarowane w inny sposób niż do produkcji ubocznej. W szczególności nie mogą być zużywane do produkcji ubocznej bez zgody Przewodniczącego PKPG następujące odpady i pełnowartościowe surowce: złoto, srebro, platyna, mosiądz, miedź, brąz, cyna, cynk, aluminium, nikiel, ołów, stopy łożyskowe drukarskie, spoiwo cynowo-ołowiowe, wolfram, metale kwasoodporne oraz inne metale nieżelazne w formie bloków, półfabrykatów, stopów, złomu;
2. Rodzaj i ilość odpadów w danym przedsiębiorstwie przeznaczonych do produkcji ubocznej powinna być uzgodniona z właściwymi wojewódzkimi komisjami planowania gospodarczego lub miejską komisją planowania gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi (WKPG) przez przedsiębiorstwo podejmujące produkcję uboczną;
3. Centrlany zarząd nadzorujący przedsiębiorstwo po uzyskaniu zgody Centralnego Zarządu Zaopatrzenia może pozwolić na zużycie do produkcji ubocznej pełnowartościowych surowców i materiałów w granicach do 30% wartości wszystkich zużytych do wyrobu artykułów powszechnego użytku surowców i materiałów; centralny zarząd w 1955 r. po uzgodnieniu z Centralnym Zarządem Zaopatrzenia może przeznaczyć do produkcji ubocznej pełnowartościowe surowce i materiały w ramach posiadanego przydziału na te surowce i materiały, bez uszczerbku zaopatrzenia w te surowce i materiały produkcji podstawowej i pomocniczej, surowce i materiały, o których mowa powyżej, na r. 1956 powinny być objęte dodatkowymi planami zaopatrzenia, sporządzonymi w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach o planowaniu zaopatrzenia.

§ 2. **Zorganizowanie oddziałów produkcji ubocznej oraz rozbudowa tych oddziałów:**

1. Produkcję uboczną należy uruchamiać w formie wyodrębnionych oddziałów produkcyjnych, w specjalnie do tego celu przeznaczonych pomieszczeniach zakładowych lub przez wykorzystanie powierzchni istniejących oddziałów produkcyjnych, zbędnej dla działalności podstawowej. Wyodrębnienie oddziału produkcji ubocznej może polegać jedynie na wydzieleniu na terenie danego zakładu lub przedsiębiorstwa zbędnych dla produkcji podstawowej pomieszczeń, placów składowych i środków trwałych oraz w miarę potrzeby zatrudnienia specjalnie dla produkcji ubocznej majstra, jako kierownika produkcji. Zwraca się jednak uwagę, że wskaźnik wydajności na robotnika i pracownika ogółem w produkcji ubocznej nie może być niższy niż w produkcji podstawowej zakładu; wyodrębniony oddział produkcji podlega organizacyjnie kierownikowi zakładu lub przedsiębiorstwa, nie posiada żadnej samodzielności finansowo-gospodarczej a stanowi jedynie miejsce powstawania kosztów, o sposobie księgowania kosztów mowa w p. 5 instrukcji.
2. W uzasadnionych przypadkach na okres przejściowy w celu przygotowania wyodrębnionego oddziału produkcyjnego zezwala się na uruchomienie produkcji ubocznej w ramach istniejącego oddziału produkcyjnego, pod warunkiem wydzielenia odrębnej grupy produkcyjnej maszyn i urządzeń, w przypadkach wyjątkowych zakład produkcyjny może za pośrednictwem Centralnego Zarządu wystąpić z wnioskiem do Ministra Budownictwa Miast i Osiedli o zezwolenie na uruchomienie produkcji ubocznej przez wykorzystanie mocy produkcyjnej poszczególnych maszyn i urządzeń, przeznaczonych do produkcji podstawowej.
3. Przedsiębiorstwa, które uruchomiły produkcję uboczną przed wejściem w życie zarządzenia bez zachowania wymagań przewidzianych w pkt. 1), powinny podjąć czynności zmierzające do uruchomienia odrębnych oddziałów produkcji ubocznej.
4. Uruchomienie odrębnego oddziału produkcyjnego produkcji ubocznej nie powinno pociągać za sobą dodatkowych nakładów inwestycyjnych. W uzasadnionych przypadkach przedsiębiorstwo produkcyjne może wystąpić za pośrednictwem centralnego zarządu o zezwolenie na poczynienie minimalnych nakładów, o których mowa w pkt. 6) związanych z uruchomieniem odrębnego oddziału produkcji pomocniczej.
5. Wyposażenie oddziału produkcji ubocznej w maszyny i urządzenia powinno odbywać się w ramach centralnego zarządu, który nadzoruje przedsiębiorstwo uruchamiające produkcję uboczną; w szczególnie uzasadnionych przypadkach centralny zarząd może zwrócić się do Ministra za pośrednictwem Zarządu Maszyn i

Urządzeń BM z wnioskiem o przydzielenie przez Przewodniczącego PKPG odpowiednich maszyn i urządzeń.

6. Nakłady inwestycyjne w oddziałach produkcji ubocznej mogą być dokonywane w zasadzie w ramach inwestycji poza limitowych. W wyjątkowych przypadkach dla uruchomienia lub rozszerzenia oddziału produkcji ubocznej mogą być dokonywane nakłady inwestycyjno-limitowe w ramach posiadanego limitu inwestora centralnego w drodze zmian resortowego planu inwestycyjnego lub wykorzystania rezerwy inwestora centralnego.

§ 3. Uzgadnianie rodzaju ilości produkcji z terenowymi organami jednolitej władzy państwowej i właściwymi instytucjami handlowymi.

1. Przy ustalaniu planów produkcji ubocznej artykułów powszechnego użytku należy uwzględnić wymieniony w Cz. III instrukcji wykaz artykułów rozdzielanych centralnie i zlecanych do wytwarzania przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego oraz propozycje wydziałów handlu prezydiów WRN co do asortymentów i ilości artykułów deficytowych rozdzielanych terenowo, jakie powinny być wytwarzane w ramach produkcji ubocznej;
2. Przedsiębiorstwa, podejmujące lub prowadzące już produkcję uboczną w zakresie artykułów rozdzielczych centralnie, powinny zgłaszać centralnemu zarządowi, któremu podlegają, możliwości produkcyjne w zakresie tych artykułów; centralne zarządy po uzgodnieniu z centralami handlowymi lub jednostkami równorzędnymi rozmiaru produkcji ubocznej wskazują przedsiębiorstwom instytucje handlowe, z którymi należy zawrzeć umowy dostaw.
3. Przedsiębiorstwa podejmujące lub już prowadzące produkcję uboczną w zakresie artykułów rozdzielanych terenowo powinny uzgadniać z właściwymi instytucjami terenowymi asortymenty i ilości artykułów, jakie mają być produkowane w ramach produkcji ubocznej na potrzeby danego województwa.
Przez właściwe instytucje handlowe rozumie się organizacje handlu hurtowego na szczeblu wojewódzkim (np. Miejski Handel Detaliczny, C.R.S. „Samopomoc Chłopska", „Arged" itp.;
4. O uzgodnieniu produkcji ubocznej (pkt. 3) należy powiadomić wydziały handlu i przemysłu prezydium WRN oraz WKPG podając asortymenty i ilości tej produkcji; w przypadku braku sprzeciwu ze strony wydziału handlu i przemysłu prezydium WRN lub WKPG w terminie 10-dniowym producent powinien zawrzeć z organizacjami handlowymi umowę o dostawę artykułów produkcji ubocznej.
5. W przypadku, gdy możliwości produkcyjne przedsiębiorstw w zakresie artykułów rozdzielanych terenowo przekraczają zapotrzebowanie właściwych wojewódzkich jednostek handlowych — przedsiębiorstwa zgłaszają centralnym zarządom, którym podlegają, pełne możliwości produkcyjne w zakresie tych artykułów, wskazując jaka część produkcji została objęta umowami dostaw z wojewódzkimi instytucjami handlowymi.
Asortyment co do ilości pozostałej części produkcji, centralne zarządy powinny uzgodnić z właściwymi branżowo centralami handlowymi lub jednostkami równorzędnymi powiadamiając przedsiębiorstwa o uzgodnieniu i wskazując im kontrahentów umów o dostawę artykułów produkcji ubocznej;
6. W celu zagwarantowania najlepszych rozwiązań technicznych i konstrukcyjnych artykułów produkcji ubocznej ustala się, że podjęcie produkcji artykułów, które stanowić będą nowość na rynku, a więc wynalazki bądź udoskonalenia dotychczas wykonywanych artykułów, może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu dokumentacji lub prototypów tych wyrobów; zatwierdzenia dokumentacji lub prototypów tych wyrobów dokonują centralne zarządy przy współudziale właściwych instytucji handlowych; dokumentację lub prototypy innych wyrobów zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa przy współudziale właściwych instytucji handlowych.
Produkcja uboczna artykułów powszechnego użytku podjęta przez przedsiębiorstwa przed wejściem w życie zarządzenia, która nie posiada zatwierdzonej dokumentacji lub prototypów może być nadal prowadzona z tym, że zatwierdzenie tej dokumentacji lub prototypów powinno nastąpić z zachowaniem przepisów (pkt. 6) — w terminie do dnia 28 lutego 1955 r.

§ 4. Techniczne warunki produkcji i gospodarka materiałowa:

1. Dyrektorzy centralnych zarządów i przedsiębiorstw powinni czuwać nad tym, aby:
   a) przedsiębiorstwa prowadziły racjonalną i oszczędną gospodarkę surowcami i materiałami oraz systematycznie zmniejszały ilości powstających odpadów przy produkcji podstawowej i pomocniczej;
   b) uruchomienie produkcji ubocznej w przedsiębiorstwach nie spowodowało zwiększenia powstających odpadów przy produkcji podstawowej i pomocniczej;
   c) przedsiębiorstwa do produkcji ubocznej zużywały surowce odpadowe, których powstawania nie da się uniknąć.
2. W przypadku nieuniknionego powstawania odpadów w przedsiębiorstwach, przedsiębiorstwa te zwrócą szczególną uwagę na właściwe ich wykorzystanie, a zwłaszcza na dostosowanie rodzajów wyrobów do rodzaju, jakości i rozmiaru odpadów.
3. Dyrektorzy centralnych zarządów oraz dyrektorzy przedsiębiorstw powinni czuwać nad tym, aby:
   a) artykuły produkcji ubocznej cechowała seryjność, masowość i wysoka jakość;
   b) przedsiębiorstwa zaopatrywały artykuły produkcji ubocznej w znaki fabryczne;
   c) przedsiębiorstwa prowadziły kontrolę techniczną dla artykułów produkcji ubocznej;
   d) rodzaj produkcji ubocznej z odpadów dostosowany był do wyposażenia technicznego oddziałów produkcji ubocznej, a w szczególności aby oddziały produkcji ubocznej o wysokim poziomie wyposażenia technicznego podejmowały produkcję artykułów powszechnego użytku o bardziej skomplikowanym procesie produkcyjnym i wymagających wyższej precyzji wykonania.
4. W celu zagwarantowania wysokiej wydajności pracy oraz obniżki kosztów własnych w oddziałach produkcji ubocznej przedsiębiorstwa powinny stosować nowe postępowe metody produkcyjne, dążyć do systematycznego podnoszenia poziomu techniki oraz właściwego usprzętowienia produkcji.

5. Koszty własne produkcji ubocznej:

§ 1. Do kosztów własnych artykułów wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej zalicza się pełne koszty tej produkcji tj. koszty bezpośrednie (materiałów, robocizny itp.) oraz koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne), koszty zaopatrzenia materiałowego i koszty zbytu ustalone wg zasad kalkulacji zawartych w obowiązujących instrukcjach z tym, że koszty rozruchu nie mogą być aktywowane w okresie dłuższym niż 3 miesiące, licząc od końca miesiąca, w którym produkcja uboczna została rozpoczęta.

2. Pełne koszty wytworzonych oraz sprzedanych artykułów powszechnego użytku produkcji ubocznej, jak też dochody ze sprzedaży tych artykułów, należy wyodrębnić od kosztów i dochodów powstających z pozostałej produkcji.
3. Przy ustalaniu wysokości narzutów na koszty wydziałowe na koszty ogólnofabryczne i koszty zbytu w zakładach nadzorowanych przez C. Z. Zakładów Prefabrykacji należy stosować następujące klucze podziałowe:
   a) koszty wydziałowe — obliczone wg klucza stosunek wartości maszyn produkcyjnych częściowo eksploatowanych przez produkcję

uboczną do ogólnej wartości maszyn produkcyjnych czynnych uwzględniając stopień wykorzystania maszyn z produkcji ubocznej,

b) koszty ogólnofabryczne obliczone według klucza stosunek procentowy wartości produkcji ubocznej do ogólnej wartości wszystkich wyrobów wyprodukowanych przez zakład,

c) koszt sprzedaży — należy rozliczyć wg klucza stosowanego przy produkcji podstawowej.

Przykład do § 5 ust. 3 lit. a

Wartość maszyn częściowo ekspl. przez produkcję uboczną wynosi	10.000 zł
Wartość wszystkich maszyn produkc. wynosi w zakładzie	100.000 zł.
Stosunek %/% wynosi	10%

Stopień wykorzystania maszyn w czasie wynosi ca 10% (w ciągu dnia roboczego) zatem wysokość narzutu w kosztach wydziałowych wyniesie procent od

procentu czyli $\frac{10 \times 10}{100} = 1\%$

Zakłady nadzorowane przez centralne zarządy budownictwa miejskiego, które nie prowadzą kosztów w układzie stosowanym w przemyśle, będą obliczały wysokość narzutów w sposób podobny jak wykazany w.w. przykładzie.

III — § 1. Wykaz artykułów zalecanych do wytwarzania w ramach produkcji ubocznej, obowiązujący na podstawie zarządzenia Nr 436 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 13 grudnia 1954 r. w sprawie ustalenia wykazu artykułów zalecanych, do wytwarzania w ramach produkcji ubocznej, stanowi załącznik do instrukcji.

§ 2. W myśl § 2 wymienionego zarządzenia Nr 436 Ministra Handlu Wewnętrznego, artykuły podane w powyższym wykazie są rozprowadzane wyłącznie przez wskazane w tym wykazie jednostki handlowe.

Załącznik do instrukcji w sprawie przygotowania, uruchomienia i prowadzenia produkcji ubocznej.

I. Artykuły rozprowadzane przez jednostki podporządkowane

Centralnemu Zarządowi Hurtu Artykułów Gospodarstwa Domowego.

1. Lodówki
2. Kuchenki elektryczne
3. Pralnice domowe elektryczne
4. Odkurzacze
5. Nakrycia stołowe nierdzewne
6. „ „ ze stali zwykłej
7. „ „ aluminiowe
8. Nożyki do maszynek do mięsa
9. Wyroby emaliowane kuchenne
10. „ metalowe kuchenne a w szczególności czajniki
11. Wyroby kuchenne ocynkowane a w szczególności wiadra
12. Odlewy surowo piecowe i montowane
13. Froterki
14. Wagi
15. Maszynki do mięsa
16. Wyżymaczki do bielizny

II. Artykuły rozprowadzane przez jednostki podporządkowane

Centralnemu Zarządowi Hurtu Galanteryjnego.

17. Brzytwy
18. Szczoteczki do zębów
19. Pędzle do golenia

III. Artykuły rozprowadzane przez Centralę Handlową Przemysłu **Papierniczego.**

20. Kołobruliony
21. Segregatory

IV. Artykuły rozprowadzane przez Centralę Handlową Sprzętu **Sportowego**

22. Kije do hokeja
23. „ narciarskie
24. Rakietki do ping-ponga

V. Artykuły rozprowadzane przez Centralę Handlową Przemysłu **Skórzanego.**

25. Płyty podeszwowe gumowe
26. Obcasy gumowe

VI. Artykuły rozprowadzane przez jednostki podporządkowane

Centralnemu Zarządowi Hurtu Art. Fotograf. i Prec. Opt.

27. Sprzęt fotograficzny

VII. Artykuły rozprowadzane przez Centralę Rolniczą Spółdzielni **„Samopomoc Chłopska".**

28. Łańcuchy gospodarskie
29. Wyroby śrubowe
30. Buksy do wozów
31. Siatki ogrodnicze
32. Komplety kluczy maszynowych
33. Imadła
34. Kowadła
35. Babki do klepania kos
36. Trójnogi szewskie
37. Pilniki
38. Szczypce i obcęgi
39. Wkrętki
40. Pielniki obsypników konnych
41. Lemiesze do pługów
42. Sieczkarnie ręczne-kieratowe
43. Młockarnie
44. Pługi sądeckie
45. Wypielacze ręczne
46. Kopaczki ogrodnicze
47. Brony
48. Siekacze do paszy
49. Rozłączarki
50. Podkowy
51. Łopaty
52. Szpadle
53. Grabie
54. Siekiery
55. Młotki
56. Zgrzebła
57. Noże do sieczkarni
58. Oliwiarki
59. Wózki ręczne do potrzeb domowych
60. Taczki
61. Strugi stolarskie
62. Wiadra drewniane
63. Szafliki

VIII. Artykuły rozprowadzane przez jednostki podporządkowane

Centralnemu Zarządowi Miejskiego Handlu Detalicznego

64. Części zamienne do motocykli
65. „ „ „rowerów.
66. Adaptery
67. Radiole.

26.

ZARZĄDZENIE Nr 22

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 lutego 1955 r.

w sprawie realizacji budowy osiedli mieszkaniowych „Oś Pracy" w Częstochowie i „Ligota" w Stalinogrodzie.

(L. dz. D. VII/1/1124/54)

W celu wprowadzenia w r. 1955 na terenie działalności Centralnego Zarządu „Śląsk" uprzemysłowionego, potokowego wykonastwa budowlano-montażowego, zarządza się, co następuje:

§ 1. Budowę osiedli mieszkaniowych „Oś Pracy" w Częstochowie i „Ligota" w Stalinogrodzie — począwszy od roku 1955, należy realizować uprzemysłowionymi metodami wykonawstwa z zastosowaniem niżej podanych zasad:

1. Przed przystąpieniem do robót budowlano-montażowych należy wykonać uzbrojenie terenu (sieć komunalną i stałe drogi)).

2. W fazie prowadzenia robót stanu zerowego (układanie fundamentów, wznoszenie murów i stropów piwnicznych) należy wykonać przyłącza instalacyjne budynków do sieci magistralnych.
3. W pierwszym etapie uprzemysłowienia wykonawstwa należy w budynkach przeznaczonych do wykonania w r. 1955 w stanie surowym zamkniętym zastosować:
   a) wielkopłytowe elementy stropowe,
   b) wielkopłytowe elementy biegów i podestów wchodowych,
   c) wielkopłytowe elementy dachowe,
   d) prefabrykowane zespoły przewodów instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej, gazowej i centralnego ogrzewania,
   e) prefabrykowane elementy budowlane architektoniczne jak: gzymsy, balkony itp.
4. W drugim etapie uprzemysłowienia wykonawstwa należy w budynkach przeznaczonych do rozpoczęcia w IV kwartale roku 1955 zastosować poza elementami wymienionymi w ust. 3 następujące wielko-wymiarowe elementy prefabrykowane:
   a) bloki fundamentowe,
   b) bloki ścian piwnicznych,
   c) piwniczne płyty stropowe i płyty piwnicznych biegów schodowych,
   d) wielkoblokowe elementy kominowe i wentylacyjne,
   e) prefabrykowane tynki suche.
5. W trzecim etapie uprzemysłowienia wykonawstwa należy w budynkach przeznaczonych do wykonania w r. 1956 zastosować poza elementami wymienionymi w ust. ust. 3 i 4 wielkoblokowe elementy ścienne z gotową fakturą.

§ 2. Uprzemysłowioną metodą wykonawstwa należy w roku 1955 objąć realizację budowy następujących części osiedli:
1. Osiedle „Oś Pracy" w Częstochowie
   1) zaawansowanie:
      stan surowy zamknięty i otwarty wg. zaawansowania budynków podanego w zatwierdzonym projekcie organizacji budowy, łącznie około 190.000 m³;
   2) terminy dostarczenia dokumentacji:
      a) projekt organizacji budowy do 15 kwietnia 1955 r.,
      b) projekt sieci niskiego napięcia: zestawienie materiałów do 1 maja 1955 r. — dokumentacja techniczna do 1 czerwca 1955 r.,
      c) projekt dla stanu surowego, ciągu budynków położonych po stronie północnej osiedla „Oś Pracy" do dnia 1 maja 1955 r.,
      d) kompleksowo całość dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla obu ciągów, do dnia 30 czerwca 1955 r.,
      e) projekt zaplecza produkcyjnego dla uprzemysłowionej budowy do dnia 1 kwietnia 1955 r.
   3) termin rozpoczęcia robót fundamentowych 1 maja 1955 r.,
   4) termin rozpoczęcia robót budowlano-montażowych metodą uprzemysłowioną na uprzednio uzbrojonym terenie — 1 sierpnia 1955 r.
2. Osiedle „Ligota" w Stalinogrodzie:
   1) zaawansowanie: stan surowy, zamknięty i otwarty, wg. zaawansowania budynków podanych w zatwierdzonym projekcie organizacji budowy łącznie około 100.000 m³;
   2) terminy dostarczenia dokumentacji:
      a) projekt organizacji budowy do 1 maja 1955 r.,
      b) projekt uzbrojenia terenu:
         — sieć wodociągów i kanalizacji do 28 lutego 1955 r.
         — projekt stałych dróg do 31 marca 1955 r.,
         — projekt sieci niskiego napięcia do 15 kwietnia 1955 r.,
      c) kompleksowa całość dokumentacji projektowo-kosztorysowej do 1 czerwca 1955 r.
      d) projekt bazy produkcyjnej elementów wielkowymiarowych do 15 kwietnia 1955 r.;
   3) termin rozpoczęcia robót uzbrojenia terenu — 15 marca 1955 r.;
   4) termin rozpoczęcia robót budowlano-montażowych uprzemysłowioną metodą 1 sierpnia 1955 r.

§ 3. 1. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR"
   1) zapewni generalnemu wykonawcy pełne pokrycie finansowe wykonania programu robót określonego w § 2 przez wstawienie do planu rzeczowo-finasowego na rok 1955 odpowiednich kwot,
   2) dopilnuje dotrzymania terminów umownych wykonania przez biura projektowe zleconej dokumentacji technicznej i organizacyjnej,
   3) dostarczy generalnemu wykonawcy dokumentację techniczną i organizacyjną w układzie kompleksowym dostosowanym do etapowej realizacji w terminach określonych w § 2.
2. Zobowiązuje się Dyrektora Zarządu Terenowego Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych Śląsk inż. Bronisława Cukiermana do najdalej idącej współpracy z biurami projektowymi, zwłaszcza operatywnego skrócenia cyklu zatwierdzania projektów dla poszczgólnych osiedli.
   Ponadto Dyrektor inż. Bronisław Cukierman odpowiada osobiście za terminowe przekazywanie otrzymanej z biur projektowych dokumentacji technicznej i organizacyjnej generalnym wykonawcom oraz za właściwą koordynację wykonania robót — dotyczących uzbrojenia terenu — leżących w zakresie działalności przedsiębiorstw komunalnych.

§ 4. 1. Centralny Zarząd Biur Projektowych:
   1) zapewni właściwy skład projektantów Miastoprojektu Stalinogród i Miastoprojektu „ZOR"— pracowni w Częstochowie, zwłaszcza w zakresie projektowania instalacji oraz organizacji uprzemysłowionej budowy,
   2) zapewni projektantom uprzemysłowionego budownictwa fachową i terminową konsultację ze strony do tego celu wyznaczonych specjalistów,
   3) zapewni dostarczanie inwestorowi dokumentacji w terminach ustalonych w § 2,
   4) poleci pracowniom projektowania organizacji budowy wykonanie kompleksowych projektów organizacji budowy oraz zobowiąże głównych projektantów dokumentacji organizacyjnej do konsultowania generalnych wykonawców w zakresie organizacji i mechanizacji realizowanych uprzemysłowionych budów.
2. Zakres, termin i kolejność wykonania poszczególnych budynków w osiedlach, wymienionych w § 2, powinny ustalać właściwe projekty organizacji budowy w taki sposób, aby było zapewnione wykonanie ustalonych wyżej zadań na Śląsku.
3. Za wykonanie zadań wymienionych w ustępach 1—2 są odpowiedzialni:
   Dyrektor Centralnego Zarządu Biur Projektowych inż. Lucian Siekierko oraz we właściwym zakresie Dyrektorzy Miastoprojektu Stalinogród — Czesław Możejko i Miastoprojektu „ZOR" inż. arch. Henryk Frey.

§ 5. 1. Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Śląsk:
   1) uzupełni potencjał Ziednoczeń Budownictwa Miejskiego Stalinogród i Częstochowa w zakresie maszyn budowlanych, urządzeń i środków transportowych do ilości wymaganych właściwymi projektami organizacji budowy, z uwzględnieniem bilansu posiadanego potencjału sprzętowego oraz maszyn i urządzeń, które otrzyma Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Śląsk z przydziału 1955 r.
   2) zapewni należyty dobór fachowców do poszczególnych zespołów kierownictw budów.
2. Za pełne wykonanie zadań w ramach generalnego wykonawstwa oraz za rytmiczną, terminową i zgodną z projektami organizacji budowy realizację osiedli, osobiście odpowiedzialni są Dyrektorzy:
   1) Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Częstochowa dyr. inż. Adam Petak w zakresie wykonania planu, rzeczowego uprzemysłowionego budownictwa w osiedlu „Oś Pracy" w Częstochowie.
   2) Zjednoczenia budownictwa Miejskiego Stalinogród dyr. inż. Witold Robakiewicz w zakresie wykonania planu rzeczowego uprzemysłowionego budownictwa w osiedlu „Ligota" w Stalinogrodzie.

§ 6. 1. Centralny Zarząd Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego zapewni rytmiczną i terminową dostawę prefabrykowanych elementów na uprzemysłowione budowy w zakresie, terminach i kolejności ustalonych w projektach organizacji budowy uzgodnionych z tymże Centralnym Zarządem.
2. Dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji Budownictwa Miejskiego inż. Szymon Przedborski osobiście jest odpowiedzialny za terminowe zaopatrzenie uprzemysłowionych budów

w wykonywane przez nadzorowane zakłady prefabrykaty ustalone w dokumentacji organizacyjnej.

§ 7. Dyrektora Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego zobowiązuje się do zapewnienia wykonawcom terminowego zaopatrzenie zamówionych materiałów budowlanych, instalacyjnych i pomocniczych.

§ 8. Na koordynatora, upoważnionego do roztrzygania wszelkich rozbieżności w zakresie zagadnień techniczno-organizacyjnych pomiędzy inwestytorem, biurami projektów i generalnymi wykonawcami oraz do wydawania operatywnych zarządzeń i podejmowania wiążących decyzji w stosunku do jednostek organizacyjnych wymienionych w §§ 3-7 w ramach uprzemysłowionego budownictwa na terenie Śląska — powołuje się Naczelnego Inżyniera Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego „Śląsk" inż. Romana Wysoczańskiego. Zakres uprawnień i obowiązków koordynatora ustalają „Wytyczne w sprawie koordynacji budownictwa uprzemysłowionego w resorcie".

§ 9. Dyrektora Zarządu Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego zobowiązuje się do terminowego zaopatrzenia wyszczególnionych w § 2 budów, w potrzebne maszyny i sprzęt do ilości wymaganej projektem organizacji budowy, z uwzględnieniem bilansu posiadanych przez Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Śląsk jednostek maszynowo-sprzętowych.

§ 10. Dyrektora Departamentu Produkcji Podstawowej zobowiązuje się do udzielania pomocy Centralnemu Zarządowi Budowy Miast i Osiedli „ZOR", Centralnemu Zarządowi Biur Projektowych i Centralnemu Zarządowi Budownictwa Miejskiego-Śląsk w realizacji planu uprzemysłowionego budownictwa w drodze operatywnych interwencji, w przypadkach wymagających uzgodnienia z innymi resortami.

§ 11. Dyrektora Departamentu Techniki zobowiązuje się do udzielania fachowej pomocy i do kontroli przebiegu realizacji planu uprzemysłowionego budownictwa.

§ 12. Za najlepsze osiągnięcia techniczne, ekonomiczne i terminowa realizacje robót zostaną nagradzani i premiowani wyróżniający się pracownicy na wniosek koordynatora.

§ 13. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lutego 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

27

ZARZĄDZENIE Nr 25

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 lutego 1955 r.

w sprawie rekrutacji pracowników uspołecznionych zakładów pracy na pierwszy rok studiów zaocznych w wyższych szkołach technicznych.

(L. dz. D. III. Z-2/55).

W wykonaniu uchwały Nr 583 Prezydium Rządu z dnia 19 sierpnia 1954 roku w sprawie rekrutacji pracowników uspołecznionych zakładów pracy na pierwszy rok studiów zaocznych w wyższych szkołach technicznych, w związku z pismem Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 stycznia 1955 roku L. dz. DT-XI-2A/1/55 w sprawie rekrutacji na 1-szy rok studiów zaocznych w roku szkolnym 1955/56 zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu zdobycia wyższego wykształcenia bez odrywania się od pracy zawodowej pracownicy uspołecznionych zakładów pracy mogą ubiegać się o przyjęcie na studia zaoczne w wyższych szkołach technicznych, zwanych dalej technicznymi studiami zaocznymi, jeżeli:

1) posiadają wykształcenie w zakresie liceum technicznego lub szkoły ogólnokształcącej stopnia licealnego oraz co najmniej jednoroczną pracę zawodową odbytą w danym zakładzie pracy,
2) uzyskają skierowanie zakładowej Komisji Rekrutacyjnej,
3) nie przekroczyli 40 lat życia,
4) złożą z wynikiem pomyślnym egzamin wstępny.

2. Kandydaci wykazujący się dłuższą niż jednoroczną pracą zawodową w produkcji zgodną z obranym kierunkiem studiów mają pierwszeństwo w przyjęciu na studia.

3. W uzasadnionych przypadkach może być przyjęty na studia kandydat, który przekroczył 40 lat życia.

§ 2. 1. W celu przeprowadzenia doboru kandydatów kierownicy zakładów pracy zorganizują w porozumieniu z właściwymi organizacjami społeczno-politycznymi, zakładowe komisje rekrutacyjne zwane dalej komisjami zakładowymi w składzie:

1) kierownik zakładu pracy,
2) przedstawiciel podstawowej organizacji partyjnej PZPR,
3) przedstawiciel rady zakładowej, posiadający wyższe studia techniczne, będący jednocześnie przedstawicielem NOT,
4) przedstawiciel zarządu zakładowego Z.M.P.

2. Zadania i tryb postępowania zakładowej komisji rekrutacyjnej ustala instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

3. Członkowie zakładowych komisji rekrutacyjnych nie otrzymują wynagrodzenia za udział w pracach komisji.

§ 3. W celu umożliwienia kandydatom na 1-szy rok studiów technicznych zaocznych załatwienia wszelkich formalności związanych z wstąpieniem na uczelnie — kierownicy zainteresowanych zakładów pracy udzielą kandydatom na 1-szy rok technicznych studiów zaocznych 10-cio dniowego płatnego urlopu okolicznościowego na okres egzaminów wstępnych i okres bezpośredni poprzedzający egzaminy, potwierdzony zaświadczeniem komisji uczelnianej o dopuszczeniu kandydata do egzaminu wstępnego.

§ 4. Na techniczne studia zaoczne kierować należy przede wszystkim pracowników zamieszkałych w okręgach peryferyjnie położonych od ośrodków akademickich (wieczorowych szkół inżynierskich), którzy nie mają praktycznie możliwości studiowania obranego kierunku studiów z powodu dużej odległości miejsca zamieszkania i pracy od najbliższej wyższej uczelni.

§ 5. Rekrutacje na zaoczne studia techniczne powinny przeprowadzać, gdzie to jest możliwe istniejące już zakładowe komisje rekrutacyjne do wieczorowych szkół inżynierskich.

§ 6. 1. Termin składania skierowań na zaoczne studia techniczne do politechnik i wieczorowych szkół inżynierskich upływa z dniem 31 marca 1955 roku.

2. Egzaminy wstępne odbędą się w II połowie sierpnia 1955 r.

§ 7. 1. Za należyte wykonanie w zakładach pracy rekrutacji na techniczne studia zaoczne czyni się odpowiedzialnymi dyrektorów centralnych zarządów, zjednoczeń i równorzędnych jednostek organnizacyjnych.

§ 8. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lutego 1955 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązująca okólnik Nr 55 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 września 1954 roku w sprawie rekrutacji na studia zaoczne w kierunku mechanicznym na rok szkolny 1954/55.

Minister **R. Piotrowski**

Załacznik do zarządzenia Nr 25 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 lutego 1955 roku.

INSTRUKCJA

dla zakładowej komisji rekrutacyjnej na techniczne studia zaoczne

1. Do zadań zakładowej komisji rekrutacyjnej na techniczne studia zaoczne, zwaną dalej komisją zakładową należy:

1) zorganizowanie w zakładach pracy szerokiej akcji informacyjnej o możliwościach i warunkach odbywania technicznych studiów zaocznych,
2) ustalenia w granicach określonych w p. 4 instrukcji, którzy spośród pracowników ubiegających się o przyjęcie na techniczne studia zaoczne zasługują, ze względu na wyróżniające się zdolności, postawę społeczną, wyniki w racjonalizacji produkcji i współzawodnictwie pracy, na skierowanie na studia.
3) zebranie potrzebnych dokumentów kandydatów, opracowanie opinii oraz przesłanie całej dokumentacji do właściwej uczelnianej komisji do spraw rekrutacji na techniczne studia zaoczne.

2. Kandydaci zakwalifikowani przez komisje zakładowe na studia załączają do podania:

1) skierowanie z zakładu pracy na studia (według załącznika Nr 1 do niniejszej instrukcji),
2) życiorys wraz z 3 fotografiami
3) wypełnioną ankietę personalna poświadczoną przez kierownika komórki kadrowej zakładu pracy
4) poświadczenie z odbytej co najmniej 1-rocznej praktyki w danym zakładzie pracy

5) świadectwo ukończenia liceum technicznego lub szkoły ogólnokształcącej stopnia licealnego,
6) świadectwo lekarskie wydane przez lekarza zakładowego, stwierdzające stan zdrowia umożliwiający łączenie pracy zawodowej ze studiami zaocznymi,

3. Dokumenty wyszczególnione w punkcie 2 wraz z indywidualnym poufnym protokółem kwalifikacyjnym kandydatów (według załącznika Nr 2 do niniejszej instrukcji) zawierającym między innymi opinię o jego pracy zawodowej i postawie społecznej należy kierować do uczelnianej komisji do spraw rekrutacji na techniczne studia zaoczne w terminie do dnia 31 marca każdego roku,

4. Spośród pracowników ubiegających się o przyjęcie na techniczne studia zaoczne mogą komisje zakładowe skierować o 100% większą liczbę kandydatów od liczby miejsc określonych dla danego zakładu pracy w rozdzielniku.

5. Po dokonaniu wyboru kandydatów kierownik zakładu pracy obowiązany jest przesłać resortowi, któremu podlega zakład pracy, sprawozdanie z przeprowadzonej rekrutacji.

Załącznik Nr 1 do instrukcji dla zakładowej komisji rekrutacyjnej na techniczne studia zaoczne

. . . .
(nazwa zakładu pracy)

Protokół Nr

kwalifikacyjny Ob. . . . .
(nazwisko i imię)

Zakładowa Komisja Rekrutacyjna na Techniczne Studia Zaoczne w składzie:
1. Kierownik zakładu pracy Ob. . . . .
2. Przedstawiciel POP PZPR Ob. . . . .
3. Przedstawiciel Rady Zakładowej i jednocześnie NOT Ob.
4. Przedstawiciel Zarządu Zakładowego ZMP Ob. . . .

. . . . .na posiedzeniu odbytym w dniu. . .
. . . . Po szczegółowym rozpatrzeniu podania i akt kandydata oraz po zaciągnięciu o nim opinii u bezpośredniego zwierzchnika oraz u opiekuna nad studentami Wieczorowych Szkół Inżynierskich i Technicznych Studiów Zaocznych — ustala następującą charakterystykę i opinię o kandydacie:

I. W zakresie pracy zawodowej . . . .
II. W zakresie działalności społecznej . . . .

Komisja po rozważeniu wyżej podanej charakterystyki i opinii o kandydacie uchwala, że Ob. . . . . zasługuje na skierowanie go na Techniczne Studia Zaoczne i przedstawia niniejszy wniosek do akceptacji Kierownictwu Zakładu.

Podpis
Przedstawiciel ZMP Przedstawiciel R.Z. Przedstawiciel POP PZPR
Kierownik Zakładu

Załącznik Nr 2 do instrukcji dla zakładowej komisji rekrutacyjnej na techniczne studia zaoczne

Pieczęć zakładu pracy
L. dz. . . . .

Do
Komisji Uczelnianej do Spraw Rekrutacji na Techniczne Studia Zaoczne
w . . . .

SKIEROWANIE

Obywatel . . . .
(nazwisko i imię)
Data, rok i miejsce urodzenia . . . .
Pracuje w naszym zakładzie (instytucji) na stanowisku . . . . .w grupie uposażenia . . . .
. . . . i pełni obecnie następujące funkcje
(dokładnie wyszczególnić)
Zakład kieruje w/w Obywatela na I rok zaocznych studiów technicznych, kierunek . . . .
specjalność . . . .
zobowiązując się jednocześnie do opieki nad studentem i współpracy z kierownictwem studiów w celu zapewnienia właściwych wyników nauki.

Kierownik Komórki Kadrowej DYREKTOR

Wpłynęło dnia	Dyrekcja Wydziałowej Komisji dla doboru kandydatów na techniczne studia zaoczne (z uzasadnieniem jeśli negatywna)	Decyzja Uczelnianej Komisji do spraw Rekrutacji na Techn. studia zaoczne z uzasadnieniem, w przypadku zmiany decyzji komisji wydziałowej.

. . . .
(podpis) (podpis przewodniczącego)

28

ZARZĄDZENIE Nr 26

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 lutego 1955 r.

w sprawie doboru kandydatów z zakładów pracy na dwuletnie studia przygotowawcze do szkół wyższych.

(L. dz. D. III. Z-2/55).

W wykonaniu uchwały Nr 160 Prezydium Rządu z dnia 25 lutego 1953 roku w sprawie doboru kandydatów z zakładów pracy i spółdzielni produkcyjnych na dwuletnie studia przygotowawcze do szkół wyższych (Mon. Pol. Nr A-22 poz. 275) w związku z instrukcją Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 listopada 1954 r. w sprawie doboru kandydatów na dwuletnie studia przygotowawcze do szkół wyższych w roku szkolnym 1955/56 (Mon. Pol. Nr 109 poz. 1502) zarządza się co następuje:

§ 1. Podania o przyjęcie na studia przygotowawcze do szkół wyższych mogą składać robotnicy wyróżniający się i przodujący w pracy zawodowej, wykazujący chęć i zamiłowanie do nauki.

§ 2. 1. Uprawnionymi do składania wniosków kierownikowi zakładu pracy o wysunięcie kandydata na studia przygotowawcze do szkół wyższych na podstawie podań ubiegających się o to robotników są: zakładowy zarząd Związku Młodzieży Polskiej, oraz rada zakładowa.

2. Kierownik zakładu pracy decyduje o wysunięciu kandydatów spośród ubiegających się o przyjęcie, po uzgodnieniu stanowiska z przedstawicielami organizacji społeczno-politycznych oraz bezpośrednimi przełożonymi kandydatów.

§ 3. 1. Kierownik zakładu pracy przesyła dokumenty zasługujących na przyjęcie kandydatów do Komisji kwalifikacyjnej przy właściwym studium przygotowawczym, załączając wyczerpującą charakterystykę każdego kandydata ze szczególnym uwzględnieniem tych osiągnięć i cech, które przemawiają za skierowaniem kandydata na studium przygotowawcze do szkół wyższych.

2. Właściwość terytorialna komisji kwalifikacyjnej podana jest w § 7 powołanej na wstępie instrukcji Ministra Szkolnictwa Wyższego.

3. Termin składania wniosków przez zakłady pracy upływa z dn. 28 lutego 1955 roku.

§ 4. 1. Kandydaci na studium przygotowawcze do szkół wyższych muszą odpowiadać następującym warunkom:
1) wykazać się co najmniej dwuletnią przodującą pracą w produkcji,
2) wyróżniać się postawą obywatelską oraz aktywną pracą społeczną,
3) posiadać wiadomości w zakresie 7-miu klas szkoły podstawowej,
4) wiek od 18 do 26 lat.

2. Wraz z podaniem o przyjęcie na studium przygotowawcze ubiegający się składają do zarządu zakładowego Z.M.P. następujące dokumenty:
1) dokładny życiorys,
2) ostatnie świadectwo szkolne,
3) świadectwo urodzenia,
4) zaświadczenie lekarskie,

§ 5. Kierownik zakładu pracy jest odpowiedzialny za właściwe zakwalifikowanie kandydatów na studium przygotowawcze i za ich zaopiniowanie.

§ 6. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest do:
1) Udzielenia kandydatom udającym się na kurs selekcyjny bezpłatnego urlopu na okres potwierdzony zaświadczeniem terenowego właściwego kierownika studium przygotowawczego,

2) Umożliwienia kandydatom wykorzystania należnego im ustawowo urlopu wypoczynkowego w terminie do 1 sierpnia;
3) Zabezpieczenie kandydatom w okresie kursu selekcyjnego prawa do ubezpieczeń społecznych;
4) Rozwiązanie stosunku pracy z dniem rozpoczęcia roku szkolnego na studiach przygotowawczych z kandydatami przyjętymi na studia przygotowawcze.

§ 7. Nauka na studium przygotowawczym jest bezpłatna. Słuchacze mają możność korzystania z bibliotek, pracowni naukowych itp., otrzymują stypendia i zamieszkują w internatach. Część stypendium przeznaczona jest na opłatę codziennego wyżywienia w stołówce studium, a część na rozrywki kulturalne, kupno książek, osobiste wydatki itp.

§ 8. 1. Dyrektorzy centralnych zarządów i przedsiębiorstw są odpowiedzialni za wykonanie zarządzenia.
2. Dyrektorzy przedsiębiorstw obowiązani są do przesłania poprzez właściwy centralny zarząd do Departamentu Kadr w terminie do dnia 31 marca 1955 roku sprawozdań z przeprowadzonej rekrutacji.

§ 9. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lutego 1955 r.
2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 52 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19 marca 1953 roku w sprawie doboru kandydatów z zakładów pracy na dwuletnie studia przygotowawcze do szkół wyższych (Dz. Urz. M.B.M. i O. Nr 5, poz. 56).

MINISTER **R. Piotrowski**

29

OKÓLNIK Nr 5

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 stycznia 1955 r.

w sprawie samowolnego wymontowania lub zdejmowania części podzespołu lub zespołu z maszyn budowlanych

(L. dz. DMB/2/13043/54)

Stwierdzono ostatnio przypadki dekompletowania pełnowartościowych maszyn budowlanych, przez wymontowanie zespołów lub części. Powoduje to unieruchomienie maszyny i tym samym wycofanie jej z eksploatacji.

W jakim stopniu podobne postępowanie godzi w gospodarkę narodową i utrudnia wykonanie zadań stojących przed resortem, dobitnie ilustruje opisany niżej fakt.

W m-cu sierpniu 1954 r. jeden z centralnych zarządów B. M. otrzymał polecenie przekazania nieodpłatnie na rzecz innego Centralnego Zarządu żurawia kołowego „Październik 36", który skolei miał być skierowany do b. ważnych badań w celach X.

Po przybyciu omawianego żurawia na stację wyładowczą skąd miał być skierowany do badań, okazało się, że Centralny Zarząd przekazujący przed przekazaniem go dla Centralnego Zarządu odbierającego zdjął oryginalne nowe ogumienie i założył stare, wulkanizowane.

Ten „zabieg" stał się powodem dłuższego przestoju maszyny, całej masy korespondencji, telefonów, rozmów i w rezultacie żuraw musiano wycofać.

Zdawałoby się, że dokonana wymiana ogumienia jest sprawą błachą i bez znaczenia. Tak rozumiano w Centralnym Zarządzie przekazującym.

W rzeczywistości zaś dopuszczenie do eksploatacji żurawia na ogumieniu wulkanizowanym, mogło stać się powodem kalectwa lub śmierci maszynisty, oraz jego pomocnika.

Podając powyższe wszystkim zainteresowanym ostrzegam, że w przyszłości, w przypadku ujawnienia wymontowania lub zdjęcia jakiejkolwiek bądź części, podzespołu lub zespołu z maszyny, bez uprzedniego uzyskania zgody władz zwierzchnich — będę wyciągał jaknajdalej idące konsekwencje w stosunku do winnego.

MINISTER w z **J. Żakowski**

30

Okólnik Nr 9

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 marca 1955 r.

w sprawie składania zamówień na odlewy z metali nieżelaznych

(L. dz. CZZ/96/4027/55).

W związku z ograniczeniami w przydziałach surowców na wykonanie odlewów z metali nieżelaznych dla resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli oraz wobec wynikającej z tego konieczności stosowania jak najdalej idących oszczędności i racjonalnego zużycia tych odlewów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Odlewy z metali nieżelaznych będą wykonywane w ramach planu kooperacji uzgodnionego z Ministerstwem Przemysłu Maszynowego zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 70 z dnia 16 marca 1953 r. w sprawie planu kooperacji produkcji odlewów z metali nieżelaznych (Biul. PKPG Nr 8, poz. 43).
2. Odlewy z metali nieżelaznych dla przedsiębiorstw, działających w resorcie, z wyłączeniem przedsiębiorstw nadzorowanych przez Zarząd Maszyn i Urządzeń będą wykonywane przez wytwórnię nadzorowaną przez Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych (ZISiE) Łódź, ul. Żeromskiego 55.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa sporządzają zamówienia na odlewy z metali nieżelaznych w 3 egzemplarzach i przesyłają je za pośrednictwem nadzorującego centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia BM najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem każdego kwartału.
2. Zamówienia, przesyłane bezpośrednio do ZISiE - Łódź nie będą uwzględniane.

§ 3. Zamówienia, wpływające do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia B. M. w myśl § 2 ust. 1 po stwierdzeniu konieczności ich realizacji, będą kierowane do wykonania w terminie 15 dni przed kwartałem, w którym zamawiający zażąda dostawy.

§ 4. Wytwórnia w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia przesyła zamawiającemu potwierdzenie przyjęcia do wykonania zamówienia, zawiadamiając o tym Centralny Zarząd Zaopatrzenia B. M. W potwierdzeniu wytwórnia podaje ilość przyjętą i termin wykonania zamówienia oraz rodzaje metalu z jakiego może dostarczyć odlewy.

§ 5. W przypadku konieczności częściowego lub całkowitego anulowania zamówienia, potwierdzonego do wykonania, zamawiający powiadamia o tym bezpośrednio wytwórnię, kierując korespondencję w tej sprawie na adres, podany w § 1, ust. 2 oraz zawiadamia o tym Centralny Zarząd Zaopatrzenia B. M.

§ 6. Zmiany wymiarów i przeznaczenia zamówionych odlewów dopuszczalne są wyłącznie za zgodą Cetralnego Zarządu Zaopatrzenia B. M. Wytwórnia nie ma prawa przeprowadzenia żadnej korekty w zamówieniach, otrzymanych zgodnie z § 2.

§ 7. Wytwórni przysługuje prawo wykonania dostawy, zwiększonej o 10% w stosunku do ilości wskazanej zamówieniem w poszczególnych pozycjach, określających (wagowo) odrębne wymiary.

Zwiększenie dostawy nie może przekraczać wagi jednej sztuki odlewu o tych samych wymiarach, w których nastąpi zwiększenie.

§ 8. 1. Zamówienia na odlewy z metali nieżelaznych powinny zawierać jak najdokładniejsze dane, określające wymiary i rodzaj odlewu oraz techniczne uzasadnienie konieczności zastosowania odlewu.
2. Konieczność zastosowania odlewu z metali nieżelaznych oraz ilość zamawiana powinna być stwierdzona przez naczelnego inżyniera jednostki zamawiającej z równoczesnym oświadczeniem o niemożności użycia materiałów zastępczych.

§ 9. Wytwórnia o której mowa w § 1 ust. 2 wykonywać będzie w zasadzie odlewy (tuleje i wałki) przeznaczone do zużycia przy wykonywaniu we własnym zakresie przez zamawiającego planowanych remontów maszyn i urządzeń oraz sprzętu i taboru samochodowego.

§ 10. Odlewy formowane indywidualnie, wymagające specjalnych modeli formierskich, mogą być zamawiane warunkowo w zależności od możliwości ich wykonania przez wytwórnię.

Do zamówień na te odlewy powinien być załączony rysunek techniczny lub zobowiązanie zamawiającego o dostarczeniu gotowego modelu formierskiego.

§ 11. Centralny Zarząd Zaopatrzenia rozstrzyga wszelkie sprawy sporne (z wyjątkiem sporów podlegających arbitrażowi resortowemu) oraz interwencje w sprawie przyspieszenia wykonania zamówień, udzielonych do realizacji. Korespondencję, jak również sprawę rozliczeń finansowych załatwia wytwórnia.

§ 12. Składanie zamówień na ilości, wynikające z zapotrzebowań awaryjnych następuje zgodnie z § 2. Zamówienia o udowodnionym awaryjnym charakterze będą przekazywane przez Centralny Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego do natychmiastowego wykonania.

§ 13. Zamówienia zarówno pod względem warunków technicznych odlewów, jak i pod względem zamawianych ilości podlegają wszelkim rygorom, wynikającym z obowiązujących przepisów w zakresie gospodarki metalami nieżelaznymi, a w szczególności z zarządzenia Nr 132 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 czerwca 1952 r. w sprawie oszczędnego stosowania w budownictwie miejskim metali nieżelaznych (Dz. Urz. M.B.M.iO. Nr 24, poz. 150).

§ 14. Postanowień okólnika nie stosuje się do:

1) gospodarki surowcami na wykonanie odlewów w Zarządzie Maszyn i Urządzeń;

2) zamówień na armaturę instalacji sanitarnej i gazowej, zleconej przez Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych.

§ 15. Okólnik wchodzi w życie z dniem 10 marca 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

31

PISMO OKÓLNE Nr 5

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 stycznia 1955 r.

w sprawie opiniowania wniosków na budowę baz transportowych

(L. dz. D. X/4/88/55)

Stwierdzone zostało, że wnioski o zezwolenie na budowę baz transportowych są kierowane przez poszczególne centralne zarządy lub jednostki przez nie nadzorowane bezpośrednio do Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego, bez uprzedniego zaopiniowania pod względem celowości budowy przez Centralny Zarząd Transportu Budownictwa Miejskiego.

Niejednokrotnie też założenia lub dokumentacja projektowo-kosztorysowa baz transportowych przedkładana jest na komisję oceny projektów inwestycyjnych bez załączenia pisemnego zezwolenia na budowę bazy, wydawanego przez Departament Inwestycji Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego na podstawie wniosku inwestora, zaopiniowanego przez Centralny Zarząd Transportu Budownictwa Miejskiego. Ponadto zdarzają się przypadki zatwierdzania założeń lub dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez poszczególne centralne zarządy na podstawie wniosku komisji oceny projektów inwestycyjnych, postawionego mimo braku wyżej wymienionych uzgodnień.

W wyniku takiego postępowania, rozbudowa zaplecza technicznego transportu resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli kształtuje się niejednokrotnie w sposób nieplanowy, wpływając ujemnie na ekonomiczne wykorzystanie kredytów inwestycyjnych i przydatność budowanych obiektów.

Potwierdzeniem tego stanu jest projektowanie w tej samej miejscowości paru małych baz transportowych dla jednostek nadzorowanych przez ten sam centralny zarząd, — co absolutnie nie znajduje uzasadnienia.

W związku z powyższym przypomina się, iż zgodnie z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 19 października 1950 r. w sprawie posiadania i budowy przez urzędy, instytucje i jednostki gospodarki uspołecznionej własnych stacji obsługi i warsztatów samochodowych (Mon. Pol. Nr A-131, poz. 1633), sprawy budowy i rozbudowy baz transportowych resortu należy kierować do uzgodnienia do Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego za pośrednictwem Centralnego Zarządu Transportu Budownictwa Miejskiego który zajmuje się całokształtem zagadnień transportu w resorcie.

Również komisje oceny projektów inwestycyjnych, działające przy poszczególnych centralnych zarządach, nie powinny stawiać wniosków o zatwierdzenie założeń lub dokumentacji projektowo-kosztorysowej dotyczących inwestycji, w skład których wchodzą bazy transportowe, jeśli nie ma zezwolenia, wydanego przez Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego.

Dyrektor Departamentu **L. Rymsza**

32

PISMO OKÓLNE Nr 6

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 lutego 1955 r.

w sprawie obmiaru budynków.

(L. dz. SWKCU/4/Bc/55)

W związku z wejściem w życie powszechnie obowiązującej normy PN-B/53 02360 „Kubatura budynków. Zasady obliczania" zatwierdzonej rozporządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 3 sierpnia 1954 r. w sprawie zatwierdzania norm państwowych ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny, dotyczących budownictwa (Dz. U. Nr 40 poz. 179) — Ministerstwo wyjaśnia, że stało się nieaktualne zarządzenie Nr 228 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 grudnia 1952 r., dotyczące obmiaru budynków (Dz. Urz. M. B. M. i O. z 1953 r. Nr 1 poz. 1).

Naczelnik Samodzielnego Wydziału inż. **Fr. Brzeski**

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 54 z 14.XII.54 r. **poz.** 268 dekret z 27.XI.54 r. w sprawie zmiany przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

poz. 271 rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 12.XI.54 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez PKN, dotyczących rur i spawania.

poz 277 obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 8.XII.54 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z 6. IX.51 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin.

W Nr 57 z 31.XII.54 r. **poz** 283 dekret z 31.XII.54 r. o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 115 z 6.XII.54 r. **poz.** 1644 uchwałę Prezydium Rządu Nr 757 z 30.X.54 r. w sprawie obowiązku sporządzania i dostarczania dokumentacji techniczno-ruchowej dla maszyn, urządzeń, sprzętu i aparatury technicznej.

W Nr 117 z 16XII.54 r. **poz.** 1655 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 7.XII.54. r. w sprawie przedłużenia terminu przekazywania przez jednostki budżetowe zbędnego sprzętu biurowego.

W Nr 119 z 22.XII.54 r.**poz.** 1679 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 29.X.54 r. w sprawie przepisów porządkowych dla osób korzystających ze środków komunikacji komunalnej.

W Nr 120 z 24.XII.54 r. **poz.** 1688 uchwałę Prezydium Rządu Nr 70 z 6.II.54 r. w sprawie zatwierdzenia normatywów projektowania dla budownictwa mieszkaniowego..

poz 1689 uchwałę Nr 843 z 11.XII.54 r. zmieniającą uchwałę z 10.IV.54 r. w sprawie oszczędzania materiałów w 1954 r.

poz. 1695 zarządzenie Ministra Finansów z 30.X.54 r. w sprawie terminów złożenia rocznych sprawozdań finansowych za 1954 r.

poz. 1707 instrukcję Ministra Finansów z 30.X.54 r. w sprawie przeprowadzania inwentaryzacji ciągłej zapasów materiałowych półfabrykatów i wyrobów gotowych.

W Nr 122 z 30.XII.54 r. **poz.** 1762 uchwałę Prezydium Rządu Nr 910 z 27.XII.54 r. w sprawie kalendarzyka wypłat wynagrodzeń na 1955 r. dla robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych.

poz 1772 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 18.XII.54 r. w sprawie przedłużenia terminu wymiany pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały a nie ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 3 z 11.I.55 r. L.dz. D.I/4/4839/54 w sprawie kwartalnych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych.

Zarządzenie Ministra Nr 7 z 15.I.55 r. L.dz. ZZR - DO - 1 - 4/55 w sprawie trybu postępowania przy przyjmowaniu do pracy w oddziałach zaopatrzenia robotniczego pracowników na stanowiska związane z odpowiedzialnością materialną.

Zarządzenie Ministra Nr 9 z dnia 21.I.55 r. L. dz. D I/5/218/55 w sprawie powołania Komisji do zbadania przyczyn niewykonania planu izb do użytku w 1954 r. Centralnego Zarządu „ZOR".

Zarządzenie Ministra Nr 12 z 25.I.55 r. L.dz. D.XIII/3/6150/54 w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Centralnym Laboratorium Lekkich Tworzyw.

Zarządzenie Ministra Nr 19 z 25.I.55 r. L. dz. D. I/292/55 w sprawie trybu opracowania i zatwierdzania planów gospodarczych na 1955 r.

Zarządzenie Ministra Nr 20 z 3.II.55 r. w sprawie zmniejszenia zapasów materiałowych w 1955 r.

Zarządzenie Ministra Nr 23 z 4.II.55 r. L. dz. D.I/4/26/55 w sprawie obowiązku dokonywania kwartalnych analiz działalności gospodarczej przedsiębiorstw i zakładów działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

Zarządzenie Ministra Nr 24 z 7.II.55 r. L. dz. GM/2/531/9-11/55 w sprawie bezpośredniej zależności służbowej jednostek organizacyjnych Ministerstwa.

Okólnik Ministra Nr 1 z 3.I.55 r. L. dz. DV/2/4/55 w sprawie zaliczkowego pokrycia niedoborów środków obrotowych na dzień 1.I.55 r. powstałych wskutek pogorszenia się planowych wyników działalności w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Okólnik Ministra Nr 2 z 3.I.55 r. L. dz. CZT/3K/2/4736/54 w sprawie udziału w akcji odśnieżania placów i ulic.

Okólnik Ministra Nr 3 z 10.I.55 r. L. dz. D.I/2/5903/54 w sprawie trybu zlecania robót z planu budowy zaplecza technicznego gospodarczego i socjalno-bytowego przedsiębiorstw budowlano - montażowych resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Okólnik Ministra Nr 6 z 26.I.55 r. L. dz. D. VII/8/55 w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na budowach i obiektach stałych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 2 z 14.I.55 r. L dz. CZT/3K - 2/55 w sprawie zmiany trybu rozdziału i zgłaszania limitów wagonowych oraz składania wniosków o limity dodatkowe.

Pismo okólne Mnisterstwa Nr 3 z 21.I.55 r. L. dz. GM/1/325/55 w sprawie odpraw dyrektorów departamentów i centralnych zarządów u Ministra.

Pismo okólne Ministestwa Nr 4 z 22.I.55 r. L. dz. DAG - I/147/55 w prawie wprowadzenia wymiarów na przesyłki pocztowe i wykorzystanie zapasów druków i kopert niezgodnych z tymi wymiarami.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 7 z 4.II.55 r. L. dz DAG - 001/11/55 w sprawie utrzymania czystości oraz usuwania śniegu na nieruchomościach i budowach położonych w m. st. Warszawie.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 8 z 10.II.55 r. L. dz. GM/3/771/55 w sprawie zmian organizacyjnych w Centralnym Zarządzie Budowy Miast i Osiedli „ZOR".

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134 część 6 dział 5, rozdział 17, wpływy z wydawnictw. —

Cena zł 3.50

ODBIORCA:

P W W R.N. — Warszawa 1954
Drukarnia Akcydensowa, W-wa. Tamka 3. 3.500 Zam. 452 z dnia 21.II.55 r. Podpis do druku 18.III.55 r. Druk ukończono 22.III.55 r. Objętość 1¾ ark. druk. Pap. druk. mat. kl. VII A1/60 g. B-6-2635